

[Thorkil Kristensen.]

forhandle om et resultat, som kan blive sagligt rigtigere end det, der her er foreslået.

I det forslag til folketingsbeslutning, som venstre og det konservative folkeparti fremsatte i efteråret, var også nævnt tanken om en nedsættelse af statsgrundskyldpromillen som en slags ringe modvægt mod de stærkt stigende kommunale grundskatter i de senere år, skatter, som der jo på det foreliggende grundlag ikke kan røres ved i øjeblikket; det må skyldes til senere forhandling. Vi har i udvalget som compensation for den indtægt, staten derved ville gå glip af, henvist til den ajourføring af renterne af de gamle boligstøttelån, som jeg personlig rejste krav om i marts måned 1955, og som der nu har været forhandlet om i snart to år, uden at der er kommet noget ud af det. Hvis man kunne gøre alvor af dette nu, ville det kompensere statens tab på dette område.

Vi vil gerne høre, hvad de to forligspartier har at sige om dette, men i øvrigt er vi som sagt parat til en saglig forhandling i det udvalg, der skal arbejde i eftermiddag. Vi håber derved at kunne bidrage til en forbedring af de lovforslag, der ligger på tingets bord.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg havde håbet, at den registrering af inflationen, som den nye ejendomsskyldvurdering er, kunne have været gennemført uden at medføre skattemæssige konsekvenser af gennemgribende art for mange mennesker, konsekvenser, som ingen faktisk er i stand til at overskue i dag. Disse papirformuer, som er blevet registreret, giver jo ikke indtægter af nogen art. Derfor havde det efter min opfattelse været bedre, om man havde fulgt vort forslag, også af rent psykologiske og tekniske grunde. De mange forskellige resultater, der foreligger ved den nye vurdering, giver mig ret til at tro, at megen uro og megen utilfredshed kunne være undgået, hvis man havde kunnet enes om at gennemføre det, som vi har stillet forslag om på et tidligere tidspunkt.

I øvrigt synes jeg rent principielt ikke, at staten skulle opkræve faste ejendomsskatter. Det er da ganske ubegribeligt, hvilket formål det i virkeligheden tjener, at staten rundt om i landet opkræver 50-60

mill. kroner i faste ejendomsskatter — sådan omtrent er vist beløbet — og derefter, efter at det har passeret de forskellige kontorer, sender de samme penge tilbage til de forskellige kommunale instanser til nedbringelse af f. eks. sygehusudgifter. For mig at se er det en ren og skær beskæftigelsesforanstaltning, for det er jo de samme penge, der kommer tilbage — efter at naturligvis en hel del er gået fra til administration — til de samme mennesker. Derfor har jeg aldrig kunnet forstå, hvorfor staten ikke afholdt sig fra at opkræve faste ejendomsskatter og lod dette være et kommunalt anliggende. Jeg håber, vi ved en anden lejlighed kan vende tilbage til en drøftelse af dette emne, for jeg kan altså ikke — det vil jeg gerne understrege — forstå meningen med det.

Der har altså ikke kunnet opnås enighed om at gå den vej, som venstre og vi foreslog, således at vurderingen i kommunerne først får virkning året efter, for denne og naturligvis også for fremtidige vurderinger, ud fra den samme begrundelse, som jeg nævnte før med hensyn til statsskatterne, at så har man så meget mere hold på tingene, er så meget mere sikker i sin vurdering; det viser sig jo, at vurderingerne er meget forskellige i de forskellige egne, endda inden for de enkelte skyldkredse. Når man ikke har villet gå den af os foreslåede vej, må man naturligvis prøve på at finde frem på anden måde. Men nu sidder altså kommunerne med sorteper gennem de fradrag, de nu skal prøve at sætte, og hvor hver enkelt kommune skal til at finde ud af, hvordan man nu skal ramme det, som efter den pågældende kommunalbestyrelses opfattelse er det rigtige. Og det er naturligvis også den pågældende kommunalbestyrelses opgave, dens pligt, men kommunalbestyrelserne bevæger sig altså her efter min opfattelse på gyngende grund. Det er der ikke noget at gøre ved; jeg forstår, at der er sluttet et forlig, og det må vi altså foreløbig tage til efterretning.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i, at naturligvis skal også vi fra vor side i et hurtigt arbejdende udvalg være villige til at se på, om der er noget at gøre, om der er ting, som kan rettes. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg kan ganske vist ikke overse det, men